

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

LV. Appellationi de omni grauamine interpositae non est deferendum. Si vero de omni grauamine, quod in vna causa potest contingere, fuerit appellatum, est supersedendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO CHRISTI 1179. * f. obtinuerit
mento per presbyterum * tenuerit ab excommunicationis sententia relaxari, in coemeterio sepeliri poterit. Si autem propinquus eius tuis acquiescere monitis contradixerint, quia iam non est peccatum purgatum, defuncto neganda est ecclesiastica sepultura.

CAP. LIII. *Idem Vvintoniensi episcopo.*

Præterea qui ad sedem apostolicam appellant de clericis, & postea grauia & enormia committentes, se, cum conueniuntur, tuerintur appellatione: hoc duximus respondendum, quod si post appellationem grauia committunt, & ita publice & manifeste, quod alii scandalizentur, & decor ecclesiasticae honestatis deformetur, eos appellantes ^{Supra de appellat.} Quod vero in tanta nequitia & iniquitate non debes tueri, quo minus ^{3.} coram te excessus canonica censura puniatur. Porro de his qui sententia excommunicationis innodati, iurant ecclesiæ iudicio stare, & mox oblii, in vocem appellationis prorumpunt: discretioni tuæ significamus, quod eos per ex-^{Supra de appellat.} Præterea communicationem compellere debes suam appellatio-^{29.} nem prosequi, vel iudicio ecclesiæ stare.

CAP. LIV.

Idem Bononiensis episcopo & archipresbytero.

Consuluit nos vestra dilectio, vtrum appellatio, quæ ab omni grauamine interponitur, teneat. Super quo utique consultationi vestrae taliter respondemus, quod si forte generaliter appellationem interponeret aliquis ab omni grauamine, quod sibi contingere posset, huiusmodi appellatio tenere non debet. Si vero aliquis ab aliquo iudice super omni grauamine, quod in una causa sibi contingere possit, appellationis obstaculum interponeret: quamquam generalis appellatio sit interposita, appellationi tamen huiusmodi est deferendum.

CAP. LV. *Idem Norovicensi episcopo.*

Si sacerdos sciat pro certo aliquem esse reum alicuius criminis: vel si confessus fuerit, & emendare noluerit, nisi ordine iudicario quis probare possit, non debet eum nominatim redarguere, sed indeterminate, sicut dixit Christus: *Vnus vestrum me traditurus est.* Si vero ille cui damnum il-

Matth. 26.
Marc. 14.

Concil. Tom. 27.

Ccccc

latum est, perierit iustitiam, potest excommunicare au-
ctorem damni, licet ei confessus sit, sed tamen non potest
nominatim eum remouere a communione, licet sciat eum
esse reum: quia non ut iudex scit, sed ut Deus. Sed eum
debet admonere, ne se ingerat, quia nec Christus Iudam a
communione remouit.

C A P. L VI. *Idem ex Concilio Maticensi.*

In decretis
Burch.
Iuonis,
Gratiani,
hac tribuitur
Conciliu-
lo Tolera-
no.

De seruorum ordinatione, qui passim ad gradus eccl-
esiasticos indiscrete promouentur, placuit omnibus cum
sacris Canonibus concordare: & statutum est, ut nullus
episcoporum deinceps ad sacros ordines eos promouere
præsumat, nisi prius a dominis suis libertatem sint conse-
cuti: & si quilibet seruus dominum suum fugiens, aut la-
titans, aut adhibitis testibus munere conductis, vel corru-
ptis, aut qualibet calliditate, vel fraude ad gradus ecclesias-
ticos peruenerit, decretum est, ut deponatur, & domi-
nus eius eum recipiat. Si vero avus vel pater ab alia patria
in aliam migrans, in eadem prouincia filium generit, &
ipse filius ibidem educatus ad gradus ecclesiasticos pro-
motus fuerit, & vtrum seruus sit, ignotum sit: & postea
veniens dominus illius, legibus eum acquisierit, sanctum
est, ut si dominus illius libertatem illi dare voluerit, in
gradu suo permaneat: Si vero eum catena seruitus a ca-
stris dominicis abstrahere voluerit, gradum amittat, quia
iuxta sacros Canones, vilis persona manens, sacerdotii
dignitate frui non potest.

C A P. L VII. *Innocentius Aquileiensis patriarchæ.*

Quoties frater noster Adispertinus *Tudertinus episco-
pus, & in nostra & in vestra præsentia fuerit de simonia
impetus, prudentiam tuam latere non credimus: cuius
causa nostra tandem ventilata præsentia, produci sunt
accusatores & testes, viua voce & scripto accusantes eum,
eo quod ecclesiam sancti Petri de Paio, presbytero Pau-
lo dedit pro mittendis quatuor modiis frumenti, quos ab
eadem ecclesia suscepit. Verum quoniam neque testes,
neque accusantes secundum formam Canonum sancto-
rum patrum in causa illa procedere potuerunt: com-
muni fratrum nostrorum consilio iudicamus, ut tertia ma-

Hec paulo
aliter in de-
cretalibus
titulo 34.

ANNO
CHRISTI
1178.

*Triden-
tinus